

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/96/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123207151
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:3123207151.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členiek senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Miriam Štillovej, v právnej veci navrhovateľky - matky: A. A. B. C., D. C., nar. XX.XX.XXXX, štátna občianka SR, trvale bytom E. XXXX/XX, F., zastúpenej právnym zástupcom ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Martin BARTKO - JUDr. Silvia BARTKOVÁ, so sídlom Piaristická 6667, 911 01 Trenčín a manžela navrhovateľky - otca: G. A. B., nar. XX.XX.XXXX, štátny občan SR, trvale bytom E. XXXX/XX, F., zastúpeného zástupcom LAW FIRM s.r.o., so sídlom Špitálska 2209/10, 811 08 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 867 209, o určenie výživného na čas po rozvode k maloletému dieťaťu: H. B., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 35P/110/2023-817 zo dňa 19. mája 2025 v spojení s opravným uznesením č. k. 35P/110/2023-823 zo dňa 23. júna 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením č. k. 35P/110/2023-823 zo dňa 23. júna 2025 (ďalej len „rozsudok“) okresný súd výrokom I. uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej H. sumou 800,- Eur mesačne k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, s účinnosťou od 22.01.2025. Výrokom II. dlh otca na zameškanom výživnom za obdobie od 22.01.2025 do 31.05.2025 pre maloletú H. vo výške 1.945,10 Eur otcovi maloletého dieťaťa povolil splácať v mesačných splátkach po 70,- Eur spolu s bežným výživným k rukám matky, počnúc právoplatnosťou rozhodnutia až do úplného zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. O nároku na náhradu trov konania rozhodol výrokom III. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na dňa 21.08.2023 doručený návrh navrhovateľky - matky o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu na čas po rozvode, v rámci ktorého pokiaľ išlo o vyživovací povinnosť otca k mal. H., tak vzhľadom na zdravotný stav dieťaťa, ktoré má zvýšené výdavky, matka navrhla, aby bol otec zaviazaný prispievať na výživu mal. H. sumou vo výške 800,- Eur mesačne k rukám matky, s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva.

3. Okresný súd uviedol, že rozsudkom č. k. 35P/110/2023-231 zo dňa 13.12.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 15CoP/92/2024-342 zo dňa 12.12.2024 bolo manželstvo rodičov mal. dieťaťa rozvedené s právoplatnosťou ku dňu 22.01.2025. Predmetným rozsudkom bol upravený aj styk

otca s maloletou. Výrok, ktorým súd otcovi určil vyživovaciu povinnosť v sume 350,- Eur mesačne, bol zrušený a vec bola vrátená tamojšiemu súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Na základe pokynov odvolacieho súdu okresný súd vo veci nariadil pojednávania, vypočul matku, otca, oboznámil sa s vyjadrením kolízneho opatrovníka, doplnil dokazovanie vyžiadaním si daňových priznaní spoločností otca, potvrdení o dávkach vyplácaných rodičom, zabezpečil výpisy z bankových účtov matky, otca, bankových účtov spoločností, v ktorých je otec konateľom a spoločníkom, a to od 08/2022, resp. od 11/2023 doposiaľ, oboznámením sa s obsahom listín tvoriacich obsah spisu, z neho zistený skutkový a skutočný stav veci, ktorý právne posúdil za aplikácie § 24 ods.1, 62 ods.1, 2, 4 a 5, § 63 ods. 1, § 75 ods. 1 Zákona o rodine v spojení s § 100, § 217 ods. 2, § 232 ods. 4 CMP.

5. Okresný súd zopakoval, že rozsudkom č. k. 35P/110/2023-231 zo dňa 13.12.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 15CoP/92/2024-342 zo dňa 12.12.2024 bolo manželstvo rodičov maloletej rozvedené. Výrok o rozvode nadobudol právoplatnosť dňa 22.01.2025.

6. S konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode, pričom v tejto veci bolo potrebné po doplnení dokazovania rozhodnúť o výživnom na mal. H..

7. Vo všeobecnosti poukázal na to, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom predstavuje jeden zo základných pilierov zákonnej povinnosti poskytovať výživu, pričom jej hlavným cieľom je zabezpečiť výživu jednej z ekonomicky najslabších skupín spoločnosti - detí. Podľa § 62 Zákona o rodine je každý rodič povinný prispievať na výživu svojich detí, a to podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Vyživovacia povinnosť môže byť plnená rôznymi formami. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne stará (v tomto prípade matka), si spravidla plní túto povinnosť prostredníctvom osobnej starostlivosti a vecného zabezpečenia potrieb dieťaťa. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne nestará (v tomto prípade otec), je povinný prispievať na jeho výživu predovšetkým formou peňažného výživného, ktoré má byť určené rozhodnutím súdu alebo schválenou dohodou rodičov. Rodičia majú vyživovaciu povinnosť k nezaopatrenému dieťaťu spoločne, pričom na výživu dieťaťa prispievajú podľa svojich objektívnych schopností, možností a majetkových pomerov. Každý z rodičov je povinný vynaložiť maximálne úsilie na to, aby si mohol zodpovedne plniť túto zákonnú povinnosť, najmä ak ide o výživu dieťaťa, ktoré sa o seba nedokáže postarať samo. Táto zásada platí o to viac pre rodiča, ktorý sa na každodennej starostlivosti o dieťa nepodieľa. Nemožno považovať za spravodlivé, aby rodič, ktorý sám zabezpečuje celodennú osobnú starostlivosť o dieťa, musel zároveň znášať aj všetky alebo podstatnú časť finančných výdavkov spojených s jeho výchovou a výživou. Vyživovacia povinnosť preto musí byť medzi rodičmi rozdelená spravodlivo, a to nielen formálne, ale aj reálne, s prihliadnutím na najlepšiu záujem dieťaťa.

8. Vzhľadom na nedosiahnutie rodičovskej dohody okresný súd určoval výživné od 22.01.2025 (t. j. od právoplatnosti rozsudku o rozvode rodičov) pre mal. H., ktorá má v súčasnosti 4 roky.

9. Na základe vykonaného dokazovania a výpovedí matky mal okresný súd za preukázané, že výdavky na maloletú (ďalej aj „mal.“) H., ktorá je ťažko zdravotne postihnutá, sú mimoriadne vysoké a trvalého charakteru. Maloletá trpí detskou mozgovou obrnou v podobe spastickej kvadruparézy, mikrocefalickým postihnutím, epilepsiou a zaostáva vo vývoji, čo si vyžaduje celodennú starostlivosť matky a rozsiahlu špecializovanú zdravotnú, rehabilitačnú a opatrovateľskú starostlivosť. Výdavky na maloletú zahŕňajú pravidelné návštevy viacerých odborných ambulancií - neurologických (na Slovensku aj v Českej republike), logopedických, kardiologickej, gastroenterologickej, pneumologickej, ortopedickej, očnej a zubnej. Významnú časť nákladov tvoria špeciálne terapie, ako je DMI terapia, kraniosakrálna terapia, fyzioterapia a hipoterapia. S maloletou sa denne niekoľkokrát cvičí Vojtova metóda. Okrem zdravotníckych výkonov matka hradí náklady spojené s cestovným (aj do zahraničia), ubytovaním, rehabilitačnými pobytmi a pomôckami. Z konkrétnych predložených dokladov vyplývajú výdavky vo výške niekoľko tisíc Eur, a to napríklad za kočík (4.700,- Eur), ďalší skladací kočík (1.841,70 Eur) vertikalizátor (1.480,- Eur), cestovnú sedačku (945,- Eur), špeciálne ortopedické a polohovacie pomôcky, ako aj pravidelné výdavky za plienky (maloletá je trvalo plienkovaná), lieky, výživové doplnky, terapeutické pomôcky, parkovacie karty, EEG tréningy a ďalšie špecifické potreby. Len pobyty v rehabilitačných centrách a terapia v zahraničí predstavujú náklady okolo 8.000,- Eur do júna 2025.

10. Okresný súd mal za zrejmé, že výdavky na maloletú výrazne presahujú bežnú mieru a reflektujú závažnosť jej zdravotného stavu. Táto náročná situácia je z väčšej časti finančne pokrývaná matkou, ktorá má pritom iba obmedzené príjmy a zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletú bez účasti otca, pričom jej v určitom rozsahu pomáhajú rodičia.

11. V danej veci mal okresný súd za nesporné, že rodičia pre maloletú založili občianske združenie (ďalej len „OZ“), pričom z vykonaného dokazovania vyplynulo, že matka k účtu tohto OZ nemá prístup, ani nevie, aká suma sa na tomto účte nachádza. O použití finančných prostriedkov rozhoduje len otec. Otec prostredníctvom OZ zohnal pre maloletú nejaké veci, napr. autosedačku, coconauty. Matka o prístup k účtu viackrát žiadala, avšak uviedla, že aj keby ho mala, tak v OZ je zapísaný okrem otca maloletej aj starý otec zo strany otca, takže by matku mohli prehlasovať, pričom otec si kladie podmienky pre použitie finančných prostriedkov z OZ, stopol platby za rehabilitácie, čo odôvodnil bránením v styku, ktoré skutočnosti vyplývajú aj z predložených čestných prehlásení a vyjadrení p. I., A. G. J. a K. E. (č. I. 618 - 620). Otec v rámci svojho výsluchu doplnil, že na účte OZ je cca 1.200,- Eur, majú tam prísť ešte platby za 2 % (Zápisnica z pojednávania dňa 19.05.2025), tiež potvrdil, že matka nemá prístup na OZ, keďže otca neinformuje o rehabilitáciách. Medzi rodičmi ohľadom OZ aj naďalej dochádza k nedorozumeniam, ktoré však neprispievajú k stabilnému zabezpečeniu potrieb dieťaťa.

12. Za žiaduce považoval okresný súd, aby rodičia hľadali spôsob, ako transparentne a spoločne nakladať s prostriedkami OZ v prospech dieťaťa, pričom by sa mali vyvarovať konania, ktoré by mohlo ohroziť plynulé zabezpečovanie jeho špecifických potrieb, pričom na tieto závažné okolnosti, ktoré bezprostredne súvisia s náročnosťou starostlivosti a vysokými výdavkami na maloletú, musel náležite prihliadnuť pri určení výživného, pričom zohľadnil aj finančné možnosti rodičov a dôležitosť zabezpečenia stabilného a primeraného zabezpečenia potrieb dieťaťa so zreteľom na jej ťažké zdravotné postihnutie.

13. Pokiaľ išlo o matku maloletej, z jej výsluchu na pojednávaní mal okresný súd za preukázané, že žije sama s maloletou v byte svojej matky, za ktorý jej platí 200,- Eur mesačne na nájom a energie, ďalšie výdavky sú dva telefóny 10,- Eur mesačne + 19,- Eur mesačne, sporenie 170,- Eur mesačne, cestovné poistenie 15,- Eur mesačne, parkovacia karta ZŤP 20,- Eur. Jej jediný príjem je rodičovský príspevok 345,20 Eur, na ktorý jej vznikol nárok od 12.12.2023 do 31.12.2026 a prídavok na dieťa 60,- Eur mesačne. Finančne jej vypomáhajú rodičia. Vlastní osobné motorové vozidlo, r. v. 2005. Otec jej okrem výživného v sume 350,- Eur zasiela aj pomernú časť z príjmu za prenájom bytu, ktorého sú rodičia maloletej podieloví spoluvlastníci. Žiaden iný príjem nemá a ani si žiaden iný príjem nedokáže, vzhľadom na poskytovanie celodennej osobnej starostlivosti o maloletú, zabezpečiť. Zo spoločnosti J. Slovakia dostala pre maloletú dar vo výške vyše 941,50 Eur (č. I. 609). Z bankových výpisov z účtu matky vyplynulo, že jej príjem predstavuje okrem uvedených dávok len výživné od otca maloletej, príjem z prenájmu bytu, rôzne platby od starej matky zo strany matky a príležitostné platby z vinted, aboutyou neprevyšujúce sumu 60,- Eur. Okrem uvedeného boli na matkin účet len pripísané platby z Nadácie pre deti (1.750,- Eur v mesiaci 02/2024, 750,- Eur v mesiaci 06/2024), Severa preplatenie nákladov (420,- Eur v mesiaci 03/2024). Na tento účet jej matka v roku 2023 previedla sumu 8.700,- Eur, avšak odmietla bližšie konkretizovať účel. Za mimoriadne výdavky okresný súd považoval od 01/2024 tieto: 09.02.2024 suma 420,- E. E. Nové Mesto na Morave, 26.02.2024 suma 1.480,- Eur J., 14.05.2024 suma 945,- Eur XXXXXX Banská Bystrica, 04.07.2024 suma 260,- Eur apartmány L. jún/júl, 18.07.2024 suma 1.200,- Eur pre právneho zástupcu matky, 18.08.2024 suma 85,- Eur za ohrádku, 06.02.2025 suma 420,- Eur apartmány L. január/február.

14. Okresný súd mal preukázané, že matka hospodári len a výlučne s rodičovským príspevkom, výživným od otca, príjmom z nájmu bytu a príspevkov od svojej matky. Nemôže svoj príjem zvýšiť vlastnou prácou, a to z dôvodu poskytovania celodennej osobnej starostlivosti pre maloletú. Pokiaľ išlo o mimoriadne príjmy a výdavky, tieto matka dostáva a následne vynakladá najmä pre potreby maloletej. Pri posudzovaní majetkových a finančných pomerov matky okresný súd vychádzal výlučne z uvedených zdrojov, nakoľko sa iné pravidelné či jednorazové príjmy nezistili. Mal za zrejmé, že otec matke okrem výživného určeného predchádzajúcim rozhodnutím v sume 350,- Eur od júna 2024 posielal rôzne vysoké sumy, ktoré predstavovali podiel na príjme z prenájmu ich spoločného bytu. Z výpisov z účtu, ako aj z vyjadrenia otca vyplývalo, že otec matke posielal podiel za prenájom spoločného bytu v priemere 225,- Eur mesačne.

15. Okresný súd poukázal na vyjadrenie otca maloletej, ktorý uviedol, že pracuje ako SZČO, žije z pôžičiek. Z jeho písomného vyjadrenia mal za preukázané, že za obdobie od decembra 2023 do marca 2025 boli na jeho účty pripísané sumy v celkovej výške 28.832,- Eur, čo predstavuje sumu 1.802,- Eur mesačne (a to vrátane príjmov od samotného otca v rámci presúvania peňažných prostriedkov medzi jeho účtami a vkladmi na účet). V predloženej rozpisovanej otce uviedol svoje mesačné výdavky, ktoré vyčíslil na sumu 1.459 - 1.759,- Eur mesačne, do ktorej sumy nie je zahrnuté výživné vo výške 350,- Eur na mal. H., ktoré matke posielal. Celkovo sú tak pravidelné mesačné výdavky otca v sume 1.809 - 2.109,- Eur mesačne. Okresný súd mal ďalej za nesporné, že otec je spoločníkom v spoločnosti M. A. s.r.o., a to od roku 2020, odkedy je táto spoločnosť stále v strate. V roku 2024 táto spoločnosť vykázala stratu 7.840,- Eur. Dňa 20.01.2023 sa stal otec spoločníkom v spoločnosti B. H., s.r.o., ktorá v roku 2023 vykázala zisk len 105,- Eur, za rok 2024 daňové priznanie ešte podané nemá. Z vykonaného dokazovania okresnému súdu vyplynulo, že otec si odmenu konateľa nevypláca ani v jednej zo spoločností, v ktorých je konateľom. Na základe doplneného dokazovania okresný súd zistil, že v spoločnosti B. H., s.r.o. je otec zamestnaný ako skladník, pričom z mzdového listu za rok 2024 vyplýval jeho priemerný čistý mesačný príjem 40,72 Eur mesačne. Za mesiace 01 - 03/2025 otec v priemere zarobil sumu 49,08 Eur mesačne. Okresný súd považoval za nepravdivé tvrdenie otca na pojednávaní dňa 02.04.2025, že dosahuje minimálnu mzdu. Právny zástupca matky v tejto časti argumentoval, že podľa údajov zo Štatistického úradu SR priemerná mesačná mzda v tomto odvetí za rok 2024 predstavovala sumu 1.466,- Eur mesačne.

Z predložených výpisov z účtu otca vyplývalo, že od júna 2024 si otec pravidelne cez automat na Námestí sv. Anny v Trenčíne vkladal sumy, a to v 06/2024 sumu 200,- Eur, následne v 07/2024 sumu 850,- Eur, v 11/2024 sumu 100,- Eur, v 01/2025 sumu 180,- Eur, ku ktorým uviedol, že najprv si požičal 500,- Eur za motorku, čo sa s kamarátom dohodli, potom si požičal ďalších 1.000,- Eur, keď potreboval niečo uhradiť, keď sa niečo pokazilo, alebo keď nemal peniaze. Zatiaľ sa dohodli tak, že on by ju chcel, ale pokiaľ by sa ju otcovi podarilo prediť lepšie, nechce, aby si ju zobral. Otec zhrnul, že založil motorku, keď potreboval a z motorky mal nejaké peniaze, tiež mal peniaze od brata.

Pokiaľ išlo o skutočnosť, že na z výpisov účtov otca bol v minulosti zaznamenaný príjem finančných prostriedkov od rôznych osôb, tento sa už po právoplatnosti rozsudku o rozvode vo výpisoch otca nevyskytoval, a preto nebolo podľa okresného súdu potrebné žiadne platby podrobovať bližšiemu prieskumu. Matka predpokladala, že tieto sú mu vyplácané v hotovosti, avšak uvedené nemal okresný súd žiadnym spôsobom preukázané a v danej veci ani nebolo navrhnuté doplnenie dokazovania.

16. Okresný súd zistil, že otec má od júna 2024 nezanedbateľný príjem z prenájmu bytu, ktorý vlastní spoločne s matkou, a to z Booking v celkovej sume 8.248,- Eur, z AIRBNB v celkovej sume 1.659,- Eur, od VIAKORP v celkovej sume 640,- Eur, t.j. spolu 10.547,- Eur. Z týchto súm otec zaslal matke od júna 2024 do februára 2025 sumu 2.000,- Eur. Písomným podaním zo dňa 26.03.2025 matka vyzvala otca na uzavretie mimosúdnej dohody o vyporiadaní tohto spoločného majetku a aj v tejto veci existuje medzi rodičmi konflikt, ktorý sa im nedarí vyriešiť. Z predložených výpisov z účtu vyplýva, že otec matke posielal z prenájmu tohto bytu od júna 2024 v priemere 250,- Eur mesačne, a teda ide o nemalý zdroj príjmov, z ktorého matka môže uhrádzať rôzne výdavky.

Čo sa týka rekonštrukcie tohto bytu, rodičia nemali jednotný názor. Na tomto mieste okresný súd doplnil, že prenájom bytu patriaceho obojmu rodičom sa v súčasnosti javí ako primeraný a účelný spôsob, ako zabezpečiť dodatočné prostriedky na úhradu výdavkov spojených so starostlivosťou o dieťa. Zároveň poukázal na to, že aj v tejto otázke by mali rodičia uprednostniť vzájomnú dohodu a spoluprácu pred konfliktom, pričom by mali mať na zreteli predovšetkým najlepší záujem dieťaťa, ktoré je vzhľadom na svoj zdravotný stav mimoriadne zraniteľné a odkázané na podporu oboch rodičov.

17. Z predložených dôkazov a výsluchu otca okresnému súdu vyplynulo, že jeho hospodárenie s finančnými prostriedkami je dlhodobo neudržateľné, nekoordinované a nevykazuje znaky systematického finančného plánovania. Otec deklaruje viacero finančných záväzkov (voči rodičom, bratovi, bývalým spoločníkom), pričom ich splácanie nie je pravidelné, mnohé sú bez písomnej dohody o splatnosti a otec sám uviedol, že si „nepamätá“, či a koľko ich splácal. K tomu si opakovane vkladal hotovosť cez vkladomat v rôznych výškach (napr. 850,- Eur v júli 2024), pričom zdroj týchto prostriedkov nevedel hodnoverne preukázať - uviedol len, že ide o pôžičky od známych, založenie motorky a iné neformálne dohody. Tento spôsob hospodárenia podľa okresného súdu nemožno považovať za zodpovedný voči výžive dieťaťa, ktoré je navyše ťažko zdravotne postihnuté a vyžaduje si dlhodobú, intenzívnu a nákladnú starostlivosť. Okresný súd mal za zrejmé, že otec v súčasnosti nemá stabilný, zdanený a pravidelný príjem. Jeho podnikateľská činnosť nevykazuje zisk a v jednej z firiem, kde

pôsobí ako konateľ, nemá žiadnu odmenu, z čoho vyplývalo, že otec dlhodobo funguje na báze pôžičiek a dočasných, jednorazových príjmov, ktoré nie sú vhodným ani dôveryhodným základom pre plnenie vyživovacej povinnosti voči dieťaťu. Podľa okresného súdu, otec má odborný aj kvalifikačný potenciál na zabezpečenie si riadneho zamestnania alebo výnosnejšej podnikateľskej činnosti. Ukončil vysokoškolské vzdelanie prvého stupňa a má kvalifikáciu, ktorá mu umožňuje pracovať napr. v školstve či technickej oblasti. Považoval preto za žiaduce, aby v záujme vlastného dieťaťa využil svoje schopnosti a začal si zodpovedne zabezpečovať príjem, ktorý nebude závislý od dobrého slova známych a rodiny, ale bude preukázateľný, pravidelný a postačujúci na krytie jeho zákonných povinností.

18. Vychádzajúc zo zisteného stavu, najmä rozporných vyjadrení otca, dospel okresný súd k záveru, že otec, ktorý má príjem z inej než závislej činnosti, si nesplnil povinnosti vyplývajúce z ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine a riadne nepreukázal svoje príjmy za roky 2023 a 2024. Pri určení jeho mesačného príjmu preto okresný súd vychádzal z dvadsaťnásobku sumy životného minima, ktoré pre plnoletú fyzickú osobu predstavuje sumu 273,99 Eur mesačne, v zmysle Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 149/2024 Z. z. účinného od 01.07.2024, čo je 5.479,80 Eur. Pri posúdení vyživovacej povinnosti prihliadal na to, že rodičia maloletej nemajú inú vyživovaciu povinnosť, ako aj, že otec sa stretáva s maloletou nepravidelne a v minimálnom rozsahu.

19. Po zohľadnení osobnej starostlivosti matky o maloletú, ktorá je ťažko zdravotne postihnutá, nemožnosti matky zvýšiť svoj príjem, vysoké výdavky maloletej, okresný súd dospel k záveru, že matkou požadovaná suma výživného 800,- Eur mesačne vyjadruje primeraný podiel otca na zabezpečovaní starostlivosti o svoje jediné ťažko choré dieťa, ktorá suma je v jeho možnostiach a schopnostiach a súčasne zohľadňuje právo maloletej podieľať sa na životnej úrovni matky i otca. Tiež pri určení výživného vzal do úvahy aj skutočnosť, že otec maloletej má zrejme ďalšie príjmy aj z internetového predaja, ktoré však žiadnym spôsobom nepreukázal.

20. Okresný súd dodal, že vzhľadom na zdravotný stav maloletej, ktorá je ťažko zdravotne postihnutá, si jej výživa a starostlivosť vyžadujú nadpriemerné finančné výdavky, ktoré nie je možné dlhodobo zabezpečovať len na úkor jedného rodiča. Preto považoval za nevyhnutné, aby aj otec začal plniť svoju vyživovaciu povinnosť na úrovni zodpovedajúcej reálnym potrebám dieťaťa a jeho možnostiam, ktoré však v súčasnosti sám limituje svojim neefektívnym a neplánovaným hospodárením. Takýto spôsob fungovania je v priamom rozpore so záujmom maloletej a je potrebné, aby otec prehodnotil svoje priority a zabezpečil si zodpovedný prístup k finančnému hospodáreniu, ktorý bude dôstojný postavenia rodiča dieťaťa so špeciálnymi potrebami.

21. Pri takto určenej výške výživného vznikol otcovi dlh pre mal. H. vo výške 1.945,10 Eur (10 dní v januári 2025 á 14,51 = 145,10 Eur, 4 mesiace á 450,- Eur = 1.800,- Eur), ktorý povolil súd otcovi splácať v splátkach po 70,- Eur mesačne pre maloletú s účinnosťou zaplatenia prvej splátky v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku pod stratou výhody splátok.

22. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 52, § 58 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

23. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie otec maloletého dieťaťa prostredníctvom zástupcu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP a § 62 ods. 1 CMP. Namietal, súd prvej inštancie v predmetnom prípade nesprávne aplikoval fikciu v zmysle ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine. Poukázal na to, že Zákon o rodine stanovuje tri navzájom sa prelínajúce povinnosti - 1/ povinnosť preukázať pred súdom príjmy z inej než závislej činnosti, 2/ povinnosť predložiť súdu podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a 3/ povinnosť umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Nakoľko v mimosporovom konaní platí vyšetrovacia zásada, súd sa nemôže bez ďalšieho uspokojiť s aplikáciou § 63 ods. 1 Zákona o rodine a domnieku podľa tohto ustanovenia by mal uplatniť len v prípade, ak rodič nepredloží podklady, ktoré si súd nevie obstaráť inak. Poukázal na závery dovolacieho súdu v rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/63/2021, ktoré je potrebné v celom rozsahu aplikovať i na prejednávajúcu vec. Uviedol, že predložil všetky doklady, ktoré považoval za relevantné z hľadiska preukázania jeho príjmov (a ktoré sa ešte nenachádzali v súdnom spise), pričom súd prvej inštancie otca nevyzval na predloženie ďalších dokladov. Súd prvej inštancie v odseku 24. odôvodnenia k samotnému dôvodu aplikácie fikcie v zmysle ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine uviedol iba strohé odôvodnenie bez toho, aby

toto svoje zistenie akýmkoľvek spôsobom bližšie špecifikoval. Okrem toho, že okresný súd opomenul uviesť, z čoho konkrétne má byť zrejmé, že otec má ďalšie príjmy z internetového predaja, je záver súdu prvej inštancie nesprávny a v rozpore s vykonaným dokazovaním. V súvislosti s príležitostnými príjmami otca, ktoré mal v minulosti z kúpy a predaja rôznych vecí, uviedol, že tieto už nemá, nakoľko na to nemá voľné financie a ani čas. Z predaja na Vinted od novembra 2023 nemal žiaden príjem, čo je zrejmé z výpisu z účtu, kde sú iba tri platby Vinted, pričom sa jedná o platby z účtu otca. Súd prvej inštancie otca nevyzval, resp. neuviedol, aké doklady (dôkazy) v tomto smere od otca požaduje, navyiac na nikom nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti. S poukazom na odsek 36. odôvodnenia zrušujúceho uznesenia č. k. 15CoP/92/2024-342 zo dňa 12. decembra 2024 a právne závery vyslovené v rozhodnutí NS SR sp. zn. 6Cdo/107/2022 zo dňa 29.09.2022 podľa otca z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vôbec nevyplýva, v čom konkrétne mali byť rozporné tvrdenia otca (odsek 24.), a preto je predmetný rozsudok, ako taký i nepreskúmateľný. Pokiaľ okresný súd uviedol pomery otca v odseku 7. a v odseku 20. vyjadril záver, že celkovo sú pravidelné mesačné výdavky otca v sume 1.809 - 2.109,- Eur mesačne, tak tento nie je správny, pretože spolu s výživným vo výške 350,- Eur, ktoré uhrádzal matke, jeho výdavky predstavujú sumu 1.327,- Eur až 1.587,- Eur, v ktorej sú zahrnuté i náklady na spoločný byt s matkou v sume 320,- Eur až 520,- Eur (hradené z krátkodobého prenájmu predmetného bytu). Výdavky otca (bez spoločných výdavkov s matkou a vrátane výživného) tak predstavujú sumu 1.007,- Eur až 1.067,- Eur. Pokiaľ súd prvej inštancie správne konštatoval, že za obdobie od decembra 2023 do marca 2025 bola na účty otca pripísaná priemerne mesačne suma 1.295,- Eur, ktorá bola tvorená príjmom otca (vrátane príjmu zo spoločného bytu s matkou), vyúčtovaním dodávateľov energií a pôžičiek, ktoré boli otcovi poskytnuté, tak uvedená suma korešponduje s výdavkami otca (a teda jeho tvrdenia neboli rozporné). Poukázal na to, že viackrát uviedol, že v prípade, ak nemá peniaze a je potrebné niečo uhradiť, požičiava si od rodiny a známych. Takéto správanie síce možno nie je dôveryhodným základom pre plnenie vyživovacej povinnosti, avšak rozhodne nie je dôvodom na uplatnenie fikcie v zmysle ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine; môže byť nanajvýš dôvodom, aby súd určil výživné v súlade s princípom potenciality príjmu otca (rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/236/2018). Otec poukázal na odsek 23. odôvodnenia, z ktorého podľa jeho názoru vyplýva, že okresný súd dospel k nelogickým (vnútorne rozporným) záverom o tom, že hoci otec riadne nepreukázal svoje príjmy za roky 2023 a 2024, zároveň otec v súčasnosti nemá stabilný, zdanený a pravidelný príjem, jeho podnikateľská činnosť nevykazuje zisk, má odborný aj kvalifikačný potenciál na zabezpečenie si riadneho zamestnania alebo výnosnejšej podnikateľskej činnosti. Odôvodnenie rozsudku súdom prvej inštancie sa skôr javí ako „trestanie“ otca, ktorý nedoložil (pretože nebol vyzvaný doložiť) určité potvrdenie, hoci ostatné svoje podklady riadne doložil (rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/63/2021) za to, že súd prvej inštancie nesúhlasí so spôsobom jeho hospodárenia, pričom otec vo vyjadrení zo dňa 14. mája 2025 dôvody svojho správania vysvetlil. K odseku 22. odôvodnenia otec uviedol, že predmetný byt zrekonštruoval a stará sa o jeho prenájom práve za účelom zabezpečenia príjmu (nie iba jeho, ale spoločného s matkou) z krátkodobého prenájmu (keďže tento je výhodnejší ako dlhodobý), z ktorého je možné hradiť výdavky súvisiace so starostlivosťou o dcéru. Je preto pre neho absolútne nepochopiteľný postoj matky, ktorá s prenájomom nesúhlasí. I vďaka tomu vedel otec matke posilať v priemere 575 Eur mesačne. Príjem z prenájmu je však spoločným príjmom s matkou a pokiaľ matka s takýmto prenájomom nesúhlasí, tak obaja rodičia prichádzajú o významnú časť svojho príjmu. Pokiaľ kolízny opatrovník s poukazom na vyššie uvedené navrhoval výživné v sume 700 Eur mesačne, uvedená úvaha by bola správna v prípade, ak by príjem z prenájmu bol výlučne príjmom otca, čo však nie je. Rovnako činnosť občianskeho združenia zabezpečuje otec, ktorého je i štatutárnym orgánom a z ktorého všetky získané prostriedky sú používané výlučne na úhradu výdavkov súvisiacich so starostlivosťou o dcéru (a to bez ohľadu na to, či sú právne nárokovateľné alebo nie), čo nakoniec nepoprela ani matka. Napriek tomu, že poukázal na rozpor v tvrdeniach matky o prístupe k účtu, na ktorý posila (údajne) nájomné, okresný súd tento neodstránil. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť v zmysle petitu odvolacieho návrhu, alternatívne zrušiť.

24. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 22.07.2025, bolo odvolanie otca doručené matke prostredníctvom právneho zástupcu a kolíznemu opatrovníkovi, s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní písomne vyjadriť, ktorú možnosť kolízny opatrovník nevyužil.

25. K doručenému odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka prostredníctvom právneho zástupcu. S odvolaním otca nesúhlasila a jeho tvrdenia považovala za nepravdivé, účelové a tendenčné. Poukázala na to, že na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 02.04.2025 otec uviedol, že z podnikania nemá v súčasnosti žiadny príjem a na výslovnú otázku aký má iný príjem, ak nie príjem z podnikania, otec

uviedol: „pôžičky, a bez srandy pôžičky“. Vo svojom poslednom podaní otec prostredníctvom právneho zástupcu dňa 14.05.2025 uviedol čerpané pôžičky, podľa ktorých mu celkovo za viac ako 4 roky mal otec požičať sumu 30.000,- Eur, čo je priemerne 7.500,- Eur ročne. Otec súdu predložil podanie nazvané ako jeho mesačné výdavky, ktoré v súčte vyčíslil na sumu 1.459 - 1.759,- Eur, pričom zabudol pripočítať výživné vo výške 350,- Eur na mal. H., ktoré matke posielal. Celkovo sú tak pravidelné mesačné výdavky otca v sume 1.809 - 2.109,- Eur mesačne. Teda ročne spotrebuje na svoje výdavky sumu 21.708,- až 25.308,- Eur. Dala do pozornosti, že odvolací súd uviedol, že ak sa ani doplneným dokazovaním nepodarí riadne zistiť príjem otca alebo, ak bude mať súd prvej inštancie dôvodné pochybnosti o tom, že dokazovaným zistením príjem nie je úplným príjmom otca, zväží aplikáciu § 63 ods. 1 Zákona o rodine podľa právneho názoru NS SR, ktorý vyslovil v uznesení sp. zn. 6Cdo/107/2022 zo dňa 29.09.2022. Mala za to, že ani doplneným dokazovaním sa hodnoverne nepreukázal skutočný príjem otca, tvrdenia otca v tomto smere nie sú pravdivé, jeho výdavky diametrálne prevyšujú ním tvrdené príjmy, a sú teda dôvodné pochybnosti o tom, aký je skutočný reálny príjem otca. Stotožnila sa s vysloveným právnym názorom súdu prvej inštancie o nezodpovednom hospodárení otca a dodala, že otec maloletej vo svojom nezodpovednom štýle hospodárenia len pokračuje, čo vyplýva aj z odvolania. Pokiaľ ide o občianske združenie založené pre mal. H., tak otec opakovane pred súdom prvej inštancie potvrdil, že ho spravuje, matku o ničom neinformuje, dokonca matka nemá ani k tomuto účtu prístup, napriek opakovaným žiadosťiam, čo otec na pojednávaní dňa 19.05.2025 výslovne priznal. Nemá vedomosť o tom, ako otec nakladá s finančnými prostriedkami na účte občianskeho združenia, dokonca má dôvodnú obavu, že dvojtyždňovú dovolenku, ktorú otec absolvuje práve (v čase spisania vyjadrenia), si financuje z týchto finančných prostriedkov. Navrhla rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

26. Podľa pokynu odvolacieho súdu zo dňa 26.08.2025 bolo vyjadrenie matky doručené otcovi prostredníctvom zástupcu a kolíznemu opatrovníkovi s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní písomne vyjadriť.

27. Následne bolo doručené vyjadrenie otca (č.l. 868 a nasl. spisu), ktoré bolo doručené matke prostredníctvom právneho zástupcu a kolíznemu opatrovníkovi na vedomie.

28. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote osobou oprávnenou, a to otcom maloletého dieťaťa, postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to ani dôležitý verejný záujem, posúdil napadnutý rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením (ďalej len „rozsudok“) za aplikácie ust. § 65, § 66 CMP a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovanie ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením potvrdený ako vecne správne rozhodnutie v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

29. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie otca maloletého dieťaťa bez nariadenia ústneho pojednávania sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 15CoP/96/2025-880 zo dňa 02.12.2025, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle uvedeného uznesenia dňa 02.12.2025 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnemu vyhláseniu rozsudku.

30. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 35P/110/2023 bolo určenie vyživovacej povinnosti otca voči maloletému dieťaťu.

31. Predmetom odvolacieho konania za rešpektovania ust. § 65, § 66 CMP s poukazom na argumenty otca predstreté v odvolaní bolo preskúmať správnosť postupu súdu prvej inštancie a posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol správne, keď uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej H., nar. XX.XX.XXXX, výživným v sume 800,- Eur mesačne od 22.01.2025 (výrok I.) a rozhodol o zameškanom výživnom, ktoré otcovi povolil splácať v splátkach (výrok II).

32. Z dôvodu, že predmetom konania pred odvolacím súdom bol napadnutý rozsudok okresného súdu týkajúci sa určeného výživného a zameškaného výživného, krajský súd účastníkov konania označoval prioritne termínmi otec a matka; a nie aj termínmi navrhovateľka, resp. manžel navrhovateľky.

33. Otec vyjadril odvolacie dôvody podľa § 365 ods.1 písm. d), f), h) CSP a § 62 ods. 1 CMP a namietal, že okresný súd nesprávne a neúplne zistil skutkový stav veci, a tým vec nesprávne právne posúdil, ak aplikoval fikciu v zmysle ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine, ako aj nedostatočnosť odôvodnenie rozhodnutia.

34. Krajský súd uvádza, že pokiaľ išlo o odvolanie otca voči rozsudku okresného súdu a v ňom uvádzané tvrdenia, tak na rozhodnutie krajského súdu, ako súdu odvolacieho, v zmysle podaného odvolania nebolo potrebné k uvádzaným námietkam nariadiť pojednávanie za účelom zopakovania, resp. doplnenia dokazovania, ak pre rozhodnutie okresného súdu bolo v potrebnom a dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie, z ktorého krajský súd vychádzal pri ich vyhodnotení. Potreba ďalšieho dokazovania v odvolacom konaní nebola zistená ani krajským súdom, a preto bolo vychádzané len z obsahu spisového materiálu, ak odvolateľ ani nevzniesol žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania by mohla zaručiť spravodlivé konanie (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.04.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/218/2009, sp. zn. 3Cdo/51/2011, sp. zn. 3Cdo/186/2012, sp. zn. 7Cdo/56/2011). Okresný súd z vykonaného dokazovania zistil skutkový stav v akceptovateľnom rozsahu potrebnom pre rozhodnutie. Krajský súd nezistil žiaden relevantný dôvod na to, aby v odvolacom konaní doplnil dokazovanie listinami dokladanými otcom v štádiu odvolacieho konania, ak pre napadnutý rozsudok okresného súdu bol rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia (§ 217 ods. 1 veta prvá CSP), a preto prípadné zmeny, ktoré nastali po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie, nemohli späťne meniť pohľad na správnosť skutkových zistení. V zmysle § 68 CMP odvolací súd dokazovanie zopakuje alebo doplní, (len) ak to považuje pre zistenie skutočného stavu veci za nevyhnutné. O tom, či je potrebné vo veci zopakovať alebo doplniť dokazovanie, rozhoduje odvolací súd. V danom prípade však odvolací súd dospel k záveru, že skutočný stav veci zistený okresným súdom bol dostačujúcim pre jeho rozhodnutie, následne aj pre posúdenie odvolania, pretože vyplynul z preukázaných relevantných skutkových okolností danej veci, ktoré boli vyhodnotené postupom podľa § 191 CSP, Čl. 10 CMP, a preto ak odvolací súd nepristúpil k zopakovaniu alebo doplneniu dokazovania, nedošlo týmto jeho postupom k porušeniu práva odvolateľa na spravodlivý súdny proces.

35. Vo vzťahu k odvolacím dôvodom otca a k vecne správnym skutkovým a právnym záverom prijatým okresným súdom, krajský súd považuje za potrebné poukázať na výrok II. rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 15CoP/92/2024-342 zo dňa 12. decembra 2024, ktorým bol pôvodný rozsudok Okresného súdu Trenčín č. k. 35P/110/2023–231 zo dňa 13.12.2023 vo výroku, ktorým otcovi určil vyživovaciu povinnosť zrušený a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Krajský súd v Žiline v odôvodnení viažucemu sa k zrušujúcemu výroku II. rozsudku č. k. 15CoP/92/2024-342 zo dňa 12. decembra 2024 v odseku 29. k (pôvodnému) skutkovému zisteniu okresného súdu, podľa ktorého čistý mesačný príjem otca je 1.200,- Eur konštatoval, že z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie za účelom preukázania príjmu otca a jeho majetkových pomerov nie je možné vyššie uvedený skutkový záver o príjme otca vyvodiť.

36. Práve v rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 15CoP/92/2024-342 zo dňa 12. decembra 2024, jeho odôvodnení viažucemu sa k výroku II. odvolací súd na základe zistení a posúdení vyjadrených v odsekoch 30. – 33. uložil okresnému súdu v odsekoch 35., 36., 37. odôvodnenia v ďalšom konaní o.i. doplniť dokazovanie zabezpečením výpisov zo všetkých účtov otca, tieto preskúmať a vyhodnotiť v spojení s podrobným vylúčením otca, vykonať aj ďalšie dokazovanie s tým, že ak sa ani doplneným dokazovaním nepodarí riadne zistiť príjem otca alebo, ak bude mať súd prvej inštancie dôvodné pochybnosti o tom, že dokazovaním zistený príjem je úplným príjmom, ktorý otec dosahuje, zväží aplikáciu ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine, v súlade so záverom Najvyššieho súdu SR vysloveným v uznesení sp. zn. 6Cdo/107/2022 zo dňa 29.09.2022. Odvolací súd považoval za potrebné dôsledne prihliadnuť k odôvodneným potrebám dieťaťa, zohľadniť, že matka zo svojho príjmu nie je schopná pokryť zvýšené výdavky na zdravotnú a terapeutickú starostlivosť o dieťa, ani si svoj príjem nemôže zvýšiť vlastnou prácou, keďže zabezpečuje dieťaťu celodennú osobnú starostlivosť s tým, že pokiaľ aj sú niektoré rehabilitačné pomôcky a terapie hradené z prostriedkov občianskeho združenia založeného pre mal. H., tak týmto nemožno nahradiť zákonnú povinnosť otca vyživovať svoje dieťa podľa jeho možností a schopností, navyiac, ak tieto prostriedky nie sú právne nárokovateľné a nie je isté, či sa aj v budúcnosti podarí cez občianske združenie finančné prostriedky vyzbierať, resp. v akom rozsahu. Uložil okresnému súdu sa tiež vysporiadať s okolnosťou, či a za akých podmienok má matka (prípadne aj otec) prístup k účtu občianskeho združenia a kto rozhoduje o použití finančných prostriedkov združenia.

37. V ďalšom krajský súd uvádza, že v súvislosti s posúdením odvolacích dôvodov otca bolo nevyhnutné vychádzať i zo záverov viažucim sa k výroku II. rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 15CoP/92/2024-342 zo dňa 12. decembra 2024, ako aj, či okresný súd po zrušení a vrátení veci v časti o určenie vyživovacej povinnosti otca voči maloletému dieťaťu postupoval v zmysle záverov krajského súdu vyjadrených v predmetnom rozsudku v zrušujúcej časti. Krajský súd v opätovne vyvolanom odvolacom konaní konštatuje, že okresný súd v rámci nového konania procesne postupoval a vychádzal práve zo záverov viažucich sa k zrušujúcemu výroku II. rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 15CoP/92/2024-342 zo dňa 12. decembra 2024.

38. K odvolaniu podanému otcom maloletého dieťaťa a jeho dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP krajský súd na základe nižšie uvedených záverov a zhodnotení uvádza, že ani jeden z nich nebol relevantný, pokiaľ okresný súd pri určení vyživovacej povinnosti otca voči maloletému dieťaťu a zameškaného výživného postupoval za stavu rešpektovania odôvodnených výdavkov, potrieb maloletého dieťaťa a súčasne zhodnotenia majetkových pomerov, schopností a možností otca. Odvolací súd uvádza, že základom jeho rozhodnutia, je aplikácia ustanovenia § 387 ods. 2 CSP, pretože sa stotožňuje s rozsudkom okresného súdu, jeho odôvodnením a na jeho závery v podrobnostiach odkazuje.

39. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie a za dodržania ust. § 387 ods. 3 CSP odvolací súd k odvolacím dôvodom v procesnej a vecnoprávnej rovine dodáva len nasledovné.

40. Za nedôvodné považuje odvolací súd tvrdenie odvolateľa o nedostatočnom a nepresvedčivom odôvodnení rozsudku prvoinštančného súdu. Štruktúra práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia je rámcovo upravená v ust. § 220 ods. 2 CSP. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Po preskúmaní prvoinštančného rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že tento kritériá v tejto časti pre odôvodňovanie rozhodnutí v označenom zákonom ustanovení spĺňa a zodpovedá štruktúre odôvodnenia rozhodnutia, pretože z neho vyplýva, čoho sa matka svojím návrhom domáhala, z akých dôvodov, aké bolo stanovisko otca, aké relevantné dôkazy boli súdom vykonané, aké skutočnosti z nich súd zistil, aký stav bol súdom ustálený a aké právne normy na vec aplikoval a ako tieto vyložil. Súd v odôvodnení nemusí dať odpoveď na každú otázku, každý argument účastníka, ale musí reagovať na tie, ktoré majú pre konanie podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov konania uvádzaných účastníkmi. V odôvodnení rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku, návrh účastníka, je však nevyhnutné, aby reagoval na podstatné a relevantné argumenty (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 251/2004, III. ÚS 209/2004, II. ÚS 200/2009). Aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že na taký argument strany, ktorý je pre rozhodnutie súdu podstatný a rozhodujúci, sa vyžaduje odpoveď, pričom súčasťou obsahu základného práva na súdne konania je právo účastníka na odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré dáva jasne a zrozumiteľne odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Pokiaľ okresný súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol dostatočnú argumentáciu, nie je možné rozsudok považovať za nepresvedčivý, nepreskúmateľný, pretože jeho skutkové a právne závery nie sú zjavne neodôvodnené. To, že odvolateľ sa s právnym názorom, posúdením všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o nedostatočnom odôvodnení súdneho rozhodnutia.

41. V ďalšom sa odvolací súd zaoberal námietkou otca, že okresný súd nedostatočne zistil skutkový stav a konanie je zaťažené vadou, pretože otec predložil všetky doklady, ktoré považoval za relevantné z hľadiska preukázania jeho príjmov, pričom súd prvej inštancie ho nevyzval na predloženie ďalších dokladov, konkrétne neuviedol, aké požaduje, čím došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP. Vzhľadom na obsah námietky otca, ktorá predstavuje nesprávny procesný postup súdu, odvolací súd postupom podľa § 66 a 67 CMP posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Z obsahu spisu vyplývalo, že matka dňa 21.08.2023 doručila súdu prvej inštancie návrh vo veci samej o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode manželstva. Okresný súd podľa pokynu zo dňa 14.09.2023 (č.l. 21 spisu) vytyčil termín pojednávania na deň 20.11.2023, a o.i. žiadal „od manžela nech preukáže svoje majetkové pomery, výdavky na bývanie + osobné. Pokiaľ žije s inou osobou v spoločnej domácnosti - potvrdenie o jej príjme. V zmysle § 63 ods.1 Zákona o rodine nech

preukáže svoje príjmy za obdobie posledných 12 kalendárnych mesiacov z jeho podnikateľskej činnosti, vrátane všetkých benefitov a vyplatených cestovných náhrad + výpisy z účtov (podnikateľský + osobný) za 6 mesiacov“, ktoré predvolanie spolu aj s procesným poučením mu bolo doručené podľa doručky na č.l. 21 rub spisu dňa 20.10.2023, súčasne s návrhom a procesným poučením. Podľa Zápisnice o pojednávaní zo dňa 20.11.2023, otec predložil výpisy z účtov od 05/23 do 10/2023, obrat na sporiacom účte, výpisy z podnikateľského účtu spoločnosti M. A. s.r.o. za obdobie od 05/2023 do 10/2023 (č.l. 41-79 spisu), ktoré pojednávanie bolo odročené na deň 13.12.2023 za účelom doplnenia dokazovania s tým, že účastníci na ďalšom pojednávaní predložia potvrdenia o svojich aktuálnych príjmoch a výdavkoch, manžel preukáže výdavky spojené s bytom patriacim obom účastníkom. Na výzvy okresného súdu zo dňa 27.11.2023 (č.l. 95 spisu) boli doručené výpisy z účtu otca zo E., a.s., (č.l. 96 - 186 spisu), okresný súd vykonával úkony k zisťovaniu pomerov otca, a to výzvami adresovanými Daňovému úradu Bratislava, Daňovému úradu Trenčín, ORPZ SR- ODI Trenčín, otcovi boli doložené doklady (č.l. 203 - 221 spisu). V zmysle záverov v rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 15CoP/92/2024-342 zo dňa 12. decembra 2024, okresný súd podľa pokynu zo dňa 27.1.2025 (č.l. 358 spisu) o.i. nariadil pojednávanie na deň 2.4.2025 a súčasne s predvolaním doručeným zástupcovi otca dňa 17.02.2025 na č.l. 358 rub spisu o.i. žiadal od otca (manžela), aby preukázal„svoje majetkové pomery- výdavky na bývanie + osobné od 12/203 doposiaľ. Pokiaľ žije s inou osobou v spoločnej domácnosti- potvrdenie o jej príjme. V zmysle § 63 ods. 1 Zákona o rodine nech preukáže svoje príjmy za obdobie od 12/2023 doposiaľ z jeho podnikateľskej činnosti, vrátane všetkých benefitov a vyplatených cestovných náhrad. Ďalej nech listinnými dôkazmi preukáže odkiaľ a v akej výške mal k dispozícii peňažné prostriedky na rekonštrukciu bytu v podielovom spoluvlastníctve a kaviarne. Nech listinnými dôkazmi preukáže príjmy a výdavky neziskovej organizácie H. o.z., E. XXXX/XX F. za obdobie od 08/2023 doposiaľ“. Na okresným súdom realizované výzvy k zisteniu pomerov účastníkov boli v rámci súčinnosti doložené listinné dôkazy (č.l. 365 - 540 spisu). Podľa Zápisnice o pojednávaní zo dňa 2.4.2025 otec predložil výpisy z účtu B. H., s.r.o. za 02-03/2025, M. A. s.r.o. za 02 - 03/2025, A. od 01.02.2025 do 01.04.2025, účet OZ H. za 02 - 03/2025, výpis z účtu v E. za 02-03/2025 (č.l. 560 - 588 spisu). Otcovi boli doložené ďalšie listiny (č.l. 621-658 spisu), pričom pojednávanie bolo odročené na deň 19.05.2025 za účelom doplnenia dokazovania. Podaním zo dňa 07.05.2025 otec predložil kópiu účtovníctva s výnimkou výpisov z účtu v banke spoločnosti M. A. s.r.o. (č.l. 673 - 789 spisu) a následne stanovisko k vykonaným dôkazom (č.l. 790 - 797 spisu). Podľa obsahu Zápisnice o pojednávaní zo dňa 19.05.2025 okresný súd postupom podľa § 204 CSP vykonal dokazovanie listinami založenými v spisovom materiáli, ku ktorému na otázku súdu priamo otec k predloženej účtovnej závierke spoločnosti M. A. s.r.o. zostavenej k 31.12., a to týkajúcej sa kapitálových fondov nevedel zaujať stanovisko, reagoval jeho zástupca a kolízny opatrovník sa vyjadril, že:„mu nie je dostatočne známy príjem otca“. Prítomní účastníci nenavrhlí doplniť dokazovanie. Pokiaľ okresný súd na základe účastníkmi nenavrhnutého doplnenia dokazovania, vykonal doplnenie dokazovania výsluchom otca, po ktorom dokazovanie vyhlásil za skončené, a na to vo veci verejne vyhláseným rozsudkom rozhodol, tak jeho postupu nemožno vytknúť žiadnu vadu. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že súd je povinný zisťovať skutočný stav a môže vykonávať aj iné dôkazy, čo však neznamená, že účastník nemá svoju mieru procesnej aktivity na preukázanie rozhodných a dôležitých skutočností majúcich pre neho význam. Z dikcie zákona vyplýva povinnosť súdu vykonať aj také dôkazy, ktoré účastníci nenavrhlí, k čomu postupom okresného súdu došlo. Za dôležité však považuje odvolací súd to, že v mimosporových konaniach vyšetrovacia zásada neznamená, že súd by vo všetkých oblastiach, v tomto prípade týkajúcich sa majetkových pomerov, suploval aktivitu účastníka, preto nemôže byť vnímaná absolútne. Súd aktivitu supluje len vtedy a v takej miere, aká je potrebná na zistenie skutočného stavu veci. Odvolací súd konštatuje, že postup okresného súdu rešpektoval ust. § 35 a § 36 CMP, a tým nedošlo k vadám konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, na ktoré by bol odvolací súd povinný prihliadať (§ 67 CMP).

42. Nebol naplnený odvolací dôvod v zmysle § 365 ods.1 písm. f) CSP. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, že by zohľadnil skutočnosti, ktoré nevyplyvali z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov konania, prípadne neboli inak preukázané počas konania. Rovnako nemožno konštatovať, že by okresný súd opomenul rozhodujúce skutočnosti relevantné pre danú vec, ktoré boli preukázané vykonanými dôkazmi, alebo, že by výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedal zistenému skutkovému stavu v súlade s ustanoveniami procesného predpisu. Po preskúmaní obsahu spisu a odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie v kontexte vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia krajský súd konštatuje, že okresný súd vykonal dostatočné dokazovanie a dôkazy hodnotil podľa svojej úvahy v zmysle Čl. 10 CMP, pričom každý dôkaz hodnotil jednotlivo a zároveň v súvislosti s ostatnými dôkazmi. Pri rozhodovaní dôsledne prihliadol na všetky skutočnosti, ktoré vyšli počas konania najavo, v súlade

so zásadou voľného hodnotenia dôkazov podľa § 191 ods. 1 CSP. Dodáva odvolací súd, že hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Aktuálna procesná právna úprava vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, majúcej základ v ústavnom princípe nezávislosti súdov.

43. S námietkou nesprávnych skutkových zistení súvisí tiež otázka právneho posúdenia veci okresným súdom. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP o nesprávnom právnom posúdení vecí, krajský súd uvádza, že právnym posudzovaním vecí súd neporušuje žiadnu procesnú povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona, ani procesné práva účastníka. Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie vecí konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (NS SR sp. zn. 2 M Cdo 4/2009). Takú vadu napadnutého rozhodnutia v posudzovanej veci odvolací súd nezistil a konštatuje, že rozhodnutie okresného súdu sa opiera o tvrdenia a relevantné dôkazy produkované účastníkmi v prvoinštančnom konaní a vychádza zo správne aplikovaných a interpretovaných právnych noriem na dostatočne a správne zistený skutkový stav veci. Okresný súd posúdil návrh matky na určenie vyživovacej povinnosti v súlade s rozhodnými ustanoveniami Zákona o rodine najmä § 24 ods. 1, 62 ods. 1, 2 a 5, § 63 ods. 1, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, ktoré na vec správne aplikoval.

44. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 4, 5 Zákona o rodine). Pri určení výživného, prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

45. Pokiaľ išlo výšku určeného výživného, a tým aj zameškaného výživného okresný súd dôsledne vychádzal z možností a schopností, majetkových pomerov oboch rodičov, ako aj odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa. Ak otec namietal neprimeranosť priznaného výživného a poukazoval na nesprávny postup okresného súdu, ktorý napriek ním predloženým dokladom aplikoval ust. § 63 Zákona o rodine, teda právnu domnienku vyplývajúcu z § 63 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine, tak krajský súd uvádza nasledovné: Je pravdou, tak ako uviedol okresný súd v odseku 20. odôvodnenia rozsudku, že otec je spoločníkom B. H., s.r.o., ktorá vykázala stratu, a zo mzdového listu tejto spoločnosti vyplýva, že otec je v nej zamestnaný ako skladník s čistým mesačným príjmom 40,72 Eur, pričom za mesiace 01 - 03/2025 dosiahol príjem priemerne 49,08 Eur mesačne, ako aj, že je spoločníkom M. A. s.r.o., ktorá rovnako vykázala stratu. V zhode s okresným súdom, aj podľa názoru odvolacieho súdu, však relevantnými údajmi z daňových priznaní podnikateľských subjektov a ich príloh nie sú len zisk alebo strata, ktoré sú skončeným výsledkom hospodárenia. Minimálny kladný hospodársky výsledok totiž môže byť znižovaný rozhodnutím podnikateľa realizovať výdavky a investície (v súlade s platnými právnymi predpismi) v takom rozsahu, že to podstatným spôsobom zníži jeho daňový základ tak, že daňové priznanie je skôr dôkazom o hospodárení daňového subjektu z ekonomického hľadiska. S námietkou otca o nesprávnom vyčíslení výšky výdavkov okresným súdom odvolací súd nesúhlasí a poukazuje na samotným otcom vyčíslené mesačné výdavky podľa rozpisu na č.l. 621 spisu (ktoré sú v súčte od 1.857,- Eur do 1.467,- Eur) v spojení so samotným tvrdením otca podľa Zápisnice o pojednávaní zo dňa 02.04.2025, konkrétne na č.l. 662-663 spisu. Pokiaľ okresný súd v odseku 20. odôvodnenia konštatoval výšku výdavkov otca v sume od 1.809 - 2.109,- Eur (vrátane výživného), ktorá výrazne prevyšuje otcom tvrdený dosahovaný príjem, a to i za stavu použitia ním deklarovaných pôžičiek na výdavky, jeho záver bol správny. Na tomto mieste opakuje odvolací súd, že nebolo povinnosťou okresného súdu vyzývať otca na doloženie ďalších dokladov, ak povinnosť predložiť a označiť dôkazy k svojim pomerom, dať vysvetlenia, bola primárne na otcovi maloletej (vyplývalo to i zo zrušujúceho uznesenia krajského súdu), k čomu z jeho strany v relevantnom rozsahu nedošlo, a preto postupu okresného súdu nemožno nič vytknúť.

46. Krajský súd zdôrazňuje, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom má v systéme vyživovacích povinností Zákona o rodine významné postavenie a zaťažuje oboch rodičov. Zákonná vyživovacia povinnosť oboch rodičov neznamená mechanickú rovnosť, teda pri určovaní výživného nemožno uplatňovať mechanický výpočet. Vychádza sa z individuálnych schopností, možností a majetkových pomerov každého z rodičov, zisťujú sa pravidelné a nepravidelné výdavky výživou povinnej osoby, ktoré kritériá na strane rodičov treba posudzovať vo vzájomnej súvislosti s odôvodnenými potrebami na strane výživou oprávneného dieťaťa. Podstatou vyživovacej povinnosti je uspokojenie všetkých nákladov dieťaťa, osobitne v tomto prípade dieťaťa s ťažkým zdravotným postihnutím, ktoré možno očakávať. Je potrebné si uvedomiť, že výšku týchto nákladov nemožno zovšeobecniť, pričom pri určení výšky vyživovacej povinnosti nemožno opomenúť osobnú starostlivosť rodiča o dieťa, ani zásadu rovnakej životnej úrovne, ktorá znamená, že výživným má byť dieťaťu zaistená taká životná úroveň, ktorá zodpovedá sociálnemu postaveniu rodičov a ktorú by rodičia dieťaťu zabezpečovali, keby žili v spoločnej domácnosti.

47. Podľa odvolacieho súdu otec neuviedol také relevantné skutočnosti, ktoré by neboli zisťované a vyhodnotené v konaní pred súdom prvej inštancie. Je potrebné zdôrazniť, že v danom prípade je to matka zdravotne ťažko postihnutého maloletého dieťaťa, ktorá výlučne sama znáša všetku osobnú starostlivosť o maloleté dieťa 24 hodín 7 dní v týždni. Skutočnosť, že mal. H. má závažné a celoživotné zdravotné postihnutie je nesporným a preukázaným faktom, ako aj to, že výlučnú starostlivosť o mal. H. vykonáva samotná matka, pričom niet pochybnosti o tom, že táto skutočnosť dopadá na ich každodenný život, keď sa zdravotnému stavu a režimu mal. H. musí v zásade prispôbovať, čo sa nesporne premieňa limitujúcim obmedzením do pracovných, a tým aj zárobkových možností matky, teda ju obmedzuje. Otec, keďže sa na samotnom výkone osobnej starostlivosti denne (okrem rozsahu určeného styku) nepodieľa, teda nemá obmedzenia v takej miere ako matka, ktorej bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti. Oproti osobnej starostlivosti matky, výkon rodičovských povinností na strane otca je okrem určeného rozsahu styku obmedzený na plnenie si vyživovacej povinnosti, takže nie je žiadnym spôsobom limitovaný vo vzťahu k akýmkoľvek aktivitám v rámci jeho každodenného života, teda mieru výkonu osobnej starostlivosti zo strany matky o mal. H. je nevyhnutné v zmysle ust. § 62 ods. 4 Zákona o rodine považovať za významný faktor. Okresný súd zohľadnil aj príjem matky maloletého dieťaťa, ktorá poberá rodičovský príspevok 345,20 Eur mesačne, rodinné prídavky, ako aj pomernú časť z príjmu za prenájom bytu, ktorú jej otec zasiela, avšak tak, ako v reálnom živote nie je možné exaktne matematicky vyčísliť všetky náklady na výživu mal. H. v širšom slova zmysle, tak nie je možné vyčísliť hodnotu osobnej starostlivosti. V tejto súvislosti v zhode so zistením okresného súdu uvedeným v odseku 17. odôvodnenia i odvolací súd prihliadol na nie spornú okolnosť, že matka nemá prístup k účtu rodičmi založeného občianskeho združenia.

48. V súvislosti s argumentáciou otca týkajúcou sa nesprávneho postupu okresného súdu k výške priznaného výživného a aplikácie domnienky podľa ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine, odvolací súd uvádza, že otázka posúdenia výživného pre maloleté dieťa je vecou voľnej úvahy súdu a závisí od posúdenia možností a schopností povinnej osoby a odôvodnených potrieb oprávnenej osoby. V rámci tohto konania rozhodujúci význam majú listinné dôkazy dokumentujúce zárobkové možnosti a schopnosti osoby povinnej na výživu. Vodiacim pravidlom na určenie výšky výživného povinnému rodičovi je miera jeho vyživovacej povinnosti k dieťaťu, a preto v súlade s právom dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodiča Zákon o rodine vytvoril mechanizmy, ktoré majú zabezpečiť, že bude možné zistiť, čo najobjektívnejšie možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodiča. Zákon o rodine pre rodičov stanovuje tri navzájom sa prelínajúce povinnosti: 1/ povinnosť preukázať pred súdom príjmy z inej než závislej činnosti, 2/ povinnosť predložiť súdu podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov, pričom pokiaľ ide o povinnosť preukázať príjmy zo závislej činnosti a z inej než závislej činnosti, teda ich podložiť relevantnými dôkazmi, z ktorých možno vyvodiť priemerný mesačný príjem, z ktorého možno vychádzať pri určovaní konkrétnej výšky vyživovacej povinnosti. Ďalej je potrebné predložiť podklady na zhodnotenie majetkových pomerov, teda dôkazy týkajúce sa nehnuteľností, stavu účtov, vkladov v bankách, register cenných papierov, doklady o vlastníctve motorových vozidiel. Zákonná domnienka výšky príjmu, ako prostriedok objektivizácie príjmov povinného, nastupuje v prípade, ak si rodič túto povinnosť nesplní, ale vychádza z odlišného obsahu týchto povinností, teda, že nejde len o jednu, ale o viac povinností, pričom nesplnením hociktorej z nich, dochádza k stavu, že súd si nemôže urobiť správny a úplný záver o pomeroch povinnej osoby, a preto nastupuje predmetná fikcia.

49. Prvoinštančný súd sa pri rozhodovaní o výške výživného dôsledne zaoberal možnosťou uplatnenia domnienky v zmysle § 63 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine, keďže pri zisťovaní pomerov povinného rodiča (otca) získal pochybnosti o tom, či výška jeho deklarovaneho príjmu zodpovedá výške jeho reálneho príjmu, resp. stavu bez príjmu tak, ako uviedol v odsekoch 20. až 24. odôvodnenia napadnutého rozsudku. V danom prípade otec síce splnil edičnú povinnosť, predložil teda listinné dôkazy o.i. daňové priznania spoločnosti B. H. s.r.o., M. A., s.r.o., výpisy z účtov, avšak z uvedených dokladov nebolo možno relevantne vychádzať, pretože nepreukázal celý svoj skutočný príjem, ak otec tvrdil a preukazoval svoje náklady na život, ktoré sú výrazne vyššie, ako je príjem ním tvrdený, za stavu zistenia, že jeho príjem je z prenájmu a fakticky dlhodobo funguje z pôžičiek. Teda, pokiaľ na strane rodiča prevyšujú výdavky jeho príjem, je zrejmé, že preukázateľne existujú aj iné príjmy, resp. v inej výške než tie, ktoré boli doložené v rámci plnenia povinností vyplývajúcich z ust. § 63 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, a preto bol okresný súd povinný na účely stanovenia výšky vyživovacej povinnosti postupovať v zmysle § 63 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine, teda aplikovať právnu domnienku. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na záver vyjadrený nielen v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 107/2022, ale aj v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2CdoR 3/2023. Pokiaľ okresný súd aplikoval právnu domnienku podľa ust. § 63 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine, zohľadnil osobnú starostlivosť matky, zdravotný stav maloletého dieťaťa a s ním spojené zvýšené výdavky, potom určenie výšky vyživovacej povinnosti okresným súdom v sume 800,- Eur mesačne bolo namieste a vo výroku I. bol preto rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie.

50. Pokiaľ ide o počiatok určenia vyživovacej povinnosti odvolací súd uvádza, že okresný súd napadnutým rozsudkom túto uložil otcovi s účinnosťou odo dňa 22.01.2025 (t.j. od právoplatnosti výroku o rozvoze manželstva). Nedoplatok na určenom výživnom okresný súd správne ustálil na sumu 1.708,- Eur, čo otec ani nenamietal, vo vzťahu ku ktorému dlhu mu povolil splátky.

51. Z vyššie uvedených len doplnených dôvodov, keďže okresný súd vo veci na základe dostatočne vykonaného dokazovania riadne zistil skutkový stav, zistené skutkové okolnosti správne vyhodnotil vo vzťahu k podmienkam v ust. § 62, § 63 ods. 1 Zákona o rodine, odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne rozhodnutie.

52. O trovách tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ak neboli zistené dôvody pre iné rozhodnutie o týchto trovách.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul (t.j. vykonateľné rozhodnutie), môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.